

Kto truże, ten płaci
— czytaj na str. 3.

GAZETA Współczesna

DIENNIK REGIONALNY Białystok, Łomża, Suwałki Nr 227 (12876) Czwartek, 23.11.1993 r. Cena 2.500 zł

Łomży w każdej chwili grozi eksplozja

ŻYCIE NA BOMBIE

W LZPB „Narew” znajduje się 110 ton kwasu siarkowego, 50 ton kwasu solnego, 60 ton polychlorynu sodu, 80 ton sody kaustycznej. PPS posiada 24 tony dwutlenku siarki, 30 ton polychlorynu sodu. Stacje te mogą spowodować zatruć gruntu na znacznym obszarze, a także — jeśli dojdzie do powstania wybuchowej chmury gazowej — powietrza. W przypadku wybuchu jednego zbiornika z gazem propan butan w „Gaspolu” w promieniu 1,8 km wszystko legnie w gruzach, co oznacza, że zniszczona zostanie połowa zabudowy miasta i narazie na szwank życie dwóch trzecich jego mieszkańców.

Od tych i podobnych informacji, zawartych w opracowaniu komentanta rejonowego Państwowego Straży Pożarnej w Łomży, Lucjana Porowskiego, a dotyczącym

związanych z nadzwyczajnych zagrożeń, włoś na głowie jeży się ze strachu. Miasto żyje na bombie chemicznej, która grozi eksplozją w każdej chwili. Tymczasem system

przeciwdziałania skutkom owych zagrożeń praktycznie nie istnieje.

Stworzenie go, jak wynikało z dyskusji w gronie fachowców, która odbyła się wczoraj w Urzędzie Miasta w Łomży, nie będzie łatwe. Gdyby doszło do katastrofy chemicznej na większą skalę, usunięcie jej skutków byłoby bardzo kłopotliwe, gdyż nie istnieje służba wyspecjalizowana w takich zadaniach. Nie można liczyć na obronę cywilną. Nie ma przymusu prawnego, nakładającego na zakłady pracy, używające w procesach technologicznych niebezpiecznych substancji, obowiązku gromadzenia np. środków odkażających.

Prezydent obiecał, że wesprze straż pożarną kwotą 50 mln zł na uzupełnienie wyposażenia ratownictwa chemicznego (strażacy obliczają swoje potrzeby w tej dziedzinie na przeszło 6 mld zł). Po ustanowieniu także, że miejska obrona cywilna, rozpocznie wspólnie z policją kontrolę niebezpiecznych ładunków, przewożonych w cysternach tranzytem przez Łomżę.

(MK)

Końca świata nie było

Zapowiadany na wczoraj koniec świata nie nastąpił również w Suwałkach i okolicy, gdzie ostatnio widziano emisariuszy ukraińskiego Białego Bractwa.

Jak już informowaliśmy, pojawili się oni na bazarach Suwałk i Augustowa. Sprzedawali podobizny „boskiej dwojcy” — Jurija Kriwonogowa i Marii Cwigun. Ponoć fotografie te miały ratować nabywców od pójścia do piekła.

Wśród bywałców suwalskiego targowiska zwyciężył sceptycyzm. Handlarzy, żądających pięciu tysięcy za wizerunek „świętych”, postraszono policją i zmuszono do zwinięcia majdanu.

Wczoraj do „Gazety” zadzwonił czytelnik z Pizsa:

— Na ulicy zaczęło mnie kilkunastu cudzoziemców — poinformował. — Mówili łamaną polszczyzną. Tłumaczyli, że jedynym prawdziwym Bogiem jest Maria Dewis Chrystus. Zachęcali, żebym do nich się przyłączył, bo inaczej czeka mnie nieuchronna zguba. Poradziłem im wizytę u psychiatry.

Zdaniem naszych czytelników, „białi bracia” pokazali się również w

innych miastach woj. suwalskiego. Twierdzili, że koniec świata nastąpi już za kilka godzin. Pomylili się. Zapowiadanej apokalipsy nie było, o czym każdy może się namacalnie przekonać.

(yes)

O sytuacji w Kijowie — czytaj na str. 2).

Fiskus pokonał pszczelarzy

Do grona upadłych suwalskich firm dołączyła wczoraj Spółdzielnia Ogrodniczo-Pszczelarska w likwidacji, zatrudniająca około 50 pracowników.

Wniosek o upadłość SOP złożył Urząd Skarbowy i sąd uznał go za słuszny. W uzasadnieniu postanowienia zwrócono uwagę na niewypłacalność spółdzielni. Jej zadłużenie wynosi 30 mld zł. Odsetki od tej kwoty to dalsze półtora miliard

złoty w ciągu jednego miesiąca. Spółdzielnia zaprzestała płacenia zobowiązań wobec Skarbu Państwa, które z dniem dłużnika opiewają na ponad 5 mld zł. Sąd twierdzi, że spółdzielnia miała możliwość spłaty części długu, gdyby nie kupiła za 1,5 mld zł jabłek na dalszą produkcję wina.

Ogłoszenie upadłości, uważa sąd, daje gwarancję ochrony interesów wszystkich wierzycieli, zgodnie z kolejnością wyznaczoną przez prawo. Natomiast uzyskane dochody ze sprzedaży wina mogłyby być wykorzystane przez spółdzielnię w sposób dowolny.

(m)

Z Orzysza do Warszawy

GŁODÓWKA TRWA

Jerzy Sosnowski, radny z Orzysza, były kierownik ośrodka wycieczkowego w Ubliku, kontynuuje, wspólnie z żoną i córką, strajk głodowy w gabinecie wicedyrektora Cementowni Warszawa. Żąda przywrócenia do pracy, wypłacenia zażaległego wynagrodzenia oraz unieważnienia przetargu dzierżawnego na ośrodek w Ubliku, którym obecnie zarządza firma „Droga”.

Jak informowaliśmy, Jerzy Sosnowski rozpoczął głodówkę w

AKCJA „ŚLĄSKI”

O akcje Banku Śląskiego walczone przy pomocy różnych komitetów kolejkowych, list społecznych. Na zakup czekano nawet całą noc.

O tym, że akcje Banku Śląskiego będą notowane na giełdzie wiadomo było od dawna. Ministerstwo Przekształceń Własnościowych chcąc uniknąć nieprawidłowości jakie miały miejsce przy prywatyzacji Wielkopolskiego Banku Kredytowego (wszystko wykupował jeden inwestor, pozostali odchodzili od kasy z kwitkiem) zdecydował, że akcje nie będą sprzedawane bezpośrednio. Żeby dać szansę wszystkim, a nie tylko najbardziej „przebojowym”, którzy po akcje WBK przychodzili w otoczeniu kilkudziesięciosobowych oddziałów goryli, zorganizowano zapisy. Aby zaś już zupełnie ułatwić życie inwestorom postanowiono, że zapisywać się na akcje będzie można przez cały listopad. Liczono, że w ten sposób uniknie się kolejek. Tymczasem...

To co się działo przez ostatni tydzień w biurach maklerskich przyjmujących zapisy na akcje przypominało czasy, kiedy to w kolejkach niemal walczone o namiastkę byle jakiego towaru. Zdaniem maklerów jest to wina klientów. Na zapisy mieli miesiąc. Jak to Polacy jednak, woleli czekać do ostatniej chwili. Naszym zdaniem owe kolejki świadczą o czymś wręcz przeciwnym. A konkretnie o rodzącym się duchu przedsiębiorczości. Rzecz w tym, że wpłacane pieniądze nie są oprocentowane. Gotówka więc byłaby zamrożona i nie przynosiłaby żadnych profitów. Im dłużej, tym większe straty. Stąd zwlekanie do ostatniej chwili — w interesach zawsze trzeba się namęczyć skomentowała rzecz całą około siedemdziesięcioletnia pani stojąca dziesiątą godzinę przed biurkiem maklerskim PKO. Stała, wraz z setkami innych, cierpliwie. Bez pewności, że w ogóle otrzyma akcje. Jak już bowiem informowaliśmy dla tzw. drobnych inwestorów przeznaczono 2.789.000 akcji. Już teraz wiadomo, że chętnych będzie więcej. Ktoś zatem obejdzie się smakiem... Ilu potencjalnych inwestorów chce zostać akcjonariuszami Banku Śląskiego — nie wiadomo. Ministerstwo utajniło te dane. Wychodząc ze słusznego założenia, że gdyby poinformowano, iż w tej chwili np. zapisało się pięć milionów osób, obrót akcjami rozpocząłby się już teraz. Bogatsi staraliby się odkupywać dowody zapisów.

Akcje Banku Śląskiego trafiają na giełdę prawdopodobnie w początkach przyszłego roku. Mówi się o końcu stycznia lub początkach lutego. Dzisiaj kosztują pięćset tysięcy jedna. Po pierwszej sesji giełdowej ich wartość wzrosła prawdopodobnie do miliona pięciuset, a niektórzy mówią na-

wet o dwóch milionach i więcej zł. Takiego zarobku nie zapewnia żadna inwestycja. Jest więc o co się bić i tracić czas w kolejkach. Nawet, gdy nie ma się gwarancji, że na pewno stanie się posiadaczem akcji.

Czy się stało „śląskim” akcjonariuszem będzie można dowiedzieć się po 20 grudnia. Wówczas w biurach maklerskich sześciu odbiorą certyfikaty zakupu akcji, ci zaś, którym się nie udało, odbiorą pieniądze. I daty 20 grudnia maklerzy boją się bardziej, niż zapisów. One trwały miesiąc. A i tak nie zdołano uniknąć kolejek. Po 20 grudnia zdarzyć się może i tak, że wszyscy potencjalni inwestorzy — a jest ich w samym tylko Białymstoku — olbrzymia liczba, zechcą dowiedzieć się jak najszybciej, w ciągu kilku dni, czy mają akcje. A wówczas — jak nam powiedział jeden z maklerów — dopiero zobaczymy kolejki!

(g)

W Suwałkach jedynym bankiem przyjmującym zamówienia na akcje Banku Śląskiego jest Oddział Wojewódzki Banku Gospodarstwa Krajowego w Elku. Do punktu biura maklerskiego przy ul. Armii Krajowej 6 przyjeżdżają klienci z całego województwa. Oprócz miejscowych dużo jest osób z Suwałk, Giżycka i Augustowa.

Punkt obsługi klientów — mówi dyrektor banku Krzysztof Szostak — pracuje od godz. 7.30 do 15. Zainteresowanie akcjami zwiększa się z dnia na dzień, w miarę upływu terminu składania zamówień. Na przykład w środę od rana do godziny jedenastej obsłużono kilkudziesięciu osób. Wszystko odbywa się spokojnie i bez paniki. Nie ma społecznych list, ani nocoego czuwania. Najczęściej klienci zamawiają po kilkudziesięciu akcji, ale są i tacy, którzy ograniczają się do pakietu minimalnego, wynoszącego dziesięć akcji. Każda z nich kosztuje pół miliona złotych.

(na)

Jutro w magazynie

„Tydzień”

● „Milońcy trawki” — Jolanta Gadek pisze o powszechnej wśród białostockiej młodzieży modzie na palenie marihuany.

● „Jastrząb i luteranie” — reportaż Marii Kaczyńskiej o historii sporu o kościół ewangelicki w Paproci Dużej.

● „Przygrzać po czterdzieste” — wstrząsająca relacja narkomanki opisana przez Agnieszkę Zero.

● „Aborcja po chińsku”

Świński dotek, góra cukru — czytaj str. 4

Fot. Z. IENKIEWI-

Pokolenia

Miała ze 12 lat, kiedy odkryła, że babcia Klepacka nie umie czytać. Jak to możliwe? Tak ją to zaskoczyło, że zaczęła dochodzić — dlaczego?

Być może, ten moment zdecydował o jej późniejszych zainteresowaniach. Później poznawanie korzeni — nie tylko własnych — stało się jej hobby.

Od dzieciństwa **Barbara Szydłowska** z Białegostoku słuchała opowieści o swoich krewnych po mieczu i kądzie. A także czytała wszystko, co dotyczyło genealogii królewskich. Zna koligacje dworów angielskich, francuskich, hiszpańskich.

Teraz ma mniej czasu na czytanie. Mimo iż synowie usamodzielnili się, została tylko z mężem, ale z biegiem lat człowiek wszystko robi w zwolnionym tempie i może dlatego trudniej znaleźć wolną chwilę na kontynuowanie zainteresowań.

Na stole leżą stopy albumów, stare żółte fotografie z ubiegłego wieku. Babcia, dziadek, ciotki, wujowie. Każda postać ma własną historię.

Józefa i Tomiła

Babcia po mieczu nazywała się **Józefa Łozowska**, ale dla dzieci, była babcią Klepacka, bo mieszkała w Klepaczach.

Dziadkowie nie byli biedni, mieli ze 20 hektarów ziemi, kilka koni, ale czasy były takie, że babcia piechotą nosiła na sprzedaż mleko do Starosielc.

Zanim zmarła w 1950 roku, zdążyła wnuce opowiedzieć o swoim dzieciństwie.

— Kiedy, dziecko, miałam nauczyć się czytać, jak musiałam paść krowy i pilnować swojej młodszej siostry.

Babcia Klepacka rozpoznawała tylko duże litery i tylko na książeczce do nabożeństwa. Tyle pokazała jej któraś z ciotek.

Dzisiaj na hektarach babcia Klepackiej stoją bloki Leśnej Doliny i Zielonych Wzgórz.

Babcia **Tomiła** była przeciwnieństwem babcji Józefy. Z tego, co wnuczka zapamiętała, do końca życia nie mówiły sobie po imieniu.

Tomiła Stilter urodziła się w Warszawie. Była absolwentką Instytutu dla dobrze urodzonych panien. Instytut mieścił się w obecnym budynku sejmowym.

Babcia modliła się z francuskiego modlitewnika. Znała też języki — niemiecki, angielski, rosyjski. Ten ostatni był językiem wykładowym i nie tylko z tego względu panna Tomiła Eleonora z domu Werner nigdy go nie lubiła.

Po prostu przypominał jej zaborec.

Zachował się album z babcinej nauki. Na zdjęciach nie widać kolorów, ale z opowieści wiadomo, że dziewczęta przez cały tydzień musiały chodzić w aksamiutnych amarantowych sukienkach i białych koronkowych fartuszkach. Do Instytutu trafiały jako 10-12-letnie panny i przebywały tam do uzyskania pełnoletności. Ani na wakacje, ani na święta nie wyjeżdżały do domu. Do spotkań z przyjeżdżającą rodziną przeznaczone były specjalne sale.

Po skończeniu Instytutu babcia została nauczycielką. Uczyła dworskich paniczek języków obcych i muzyki. Dziadka **Karola Artura Stiltera** poznała na Lubelszczyźnie. Już jako małżeństwo wędrowali w poszukiwaniu pracy z Krakowa pod Kowno, a potem jeszcze do Archangielska. Dziadek, absolwent Instytutu Rolno-Leśnego w Puławach, brał udział w ekspedycjach badających lasy nad Peczorą. Z Archangielska pochodzą zdjęcia dziadkowych córek: starszej — Haliny i młodszej — Jadwigi.

Jadwiga, matka pani Barbary, zanim została panią Łozowska, zwiedziła z rodzicami kawał świata. Z Archangielska rodzina trafiła do Omska. Stamtąd zachowały się zdjęcia dziadka z kolegami z ekspedycji.

Drogie Czytelniczki,

dzisiaj zapraszamy do wspomnień. Każdy ludzki los kryje w sobie wiele wspaniałych kart: wystarczy tylko je odkryć. Banalna z pozoru biografia warta jest powrotu, chociażby po to, żeby zadumać się nad jej niepowtarzalnością. A jeżeli poznały ją zdarzenia tragiczne lub niezwykle, tym bardziej warta jest poznania tak jak losy dwóch białostoczank...

Red.

Moda na Audrey — str. 2-3

Maria w lustrze

Pani Maria Kietko z Białegostoku jest jedną z laureatek naszego konkursu pt. „Ewa w lustrze”. Naszej sympatycznej Czytelniczce zadaliśmy kilka pytań.

— Wylosowała Pani zestaw kosmetyków francuskiej firmy „Isabelle Lanercy”, jedną z nagród naszego konkursu. Czy jest to pierwsza wygrana?

— Tak. Nigdy nie miałam szczęścia. Teraz, kiedy jestem bezrobotną, rozwijając krzyżówki, wysyłam jakieś kupony. Zawsze miałam nadzieję, że coś wylosuje. Kiedy dowiedziałam się o wygranej, byłam wielce zaskoczona. Pomyślałam: „Boże, zapomniałam, że w ogóle wysyłam kupon!”. Jestem taka zadowolona.

— Czy jest Pani stałą czytelniczką „Ewy”?

— Oczywiście! Czytam „Ewę” systematycznie od ubiegłego roku. Mój mąż kie-

dy kupił czwartkową „Gazetę”. Zobaczyłam te wkładki i bardzo mnie zainteresowała.

— Co w „Ewie” jest dla Pani najbardziej interesujące?

— Dobrze, że są tam różne ciekawostki, fajne ploteczki, porady lekarskie, tłumaczenia snów. Wszystko się przydaje. Kobiety to lubią i to jest im potrzebne. Artykuły są nie długie i rzeczywiście interesujące. Nie wiedziałam, na przykład, że Białystok ma projektantów mody. Pamiętam obszerny artykuł o porodach. Byłam zaskoczona, że w Sokółce jest taki wspaniały oddział. Wiem, że wcześniej ten szpital się nie wybił.

Poza tym nie zawsze można sobie pozwolić na kupienie czasopisma ilustrowanego. A w przypadku czwartkowej „Gazety” i mąż ma co poczytać, i ja.

— Wiemy, że czytuje nas wielu panów...

— To właśnie mój mąż zainteresował mnie „Ewą”. W wydaniach z innych dni jest może za dużo polityki. Zresztą, co kto lubi. Mam córkę, która kupuje różne czasopisma. Ich artykuły jednak mniej mnie interesują, są może za długie, a tematy wciąż się powtarzają. Jeszcze kiedy pracowałam, byłam „reklamą” tego dodatku. Przychodziłam do pracy i pytałam: „Dziewczyno, czytałyście dzisiejszą „Ewę”?”. Śmiały się ze mnie, że jestem taka chodzącą encyklopedią i wszystko wiem.

cd. na str. 3

Kilka pytań do:

ANNY CHODAKOWSKIEJ
— aktorki

Fot. M. OLKOWSKI

Anna Chodakowska — aktorka m. in. Teatru Narodowego, Starej Prochowni, Sceny Prezentacji w Warszawie itd. Współpracuje z polskim radiem i telewizją. Stworzyła wiele niezapomnianych kreacji teatralnych: Ofelię w „Hamlecie”, Bianki w „Białym małżeństwie”, Salomei w „Snie srebrnym Salomei”, Wroźki w „Sekrecie wroźki”, Solange w „Pokojowce”, Gretę w „Pulapce” i tytułowe role w „Antygonie” i „Balladynie”. Jest laureatką wielu nagród i wyróżnień za twórczość teatralną i piosenkarską. Jej hobby to pisanie małych scenariuszy widowisk teatralnych — muzycznych dla telewizji.

Jestem zakochana

— Jest Pani bardzo znana. Czy popularność jest złącząca?

— Myślę, że to jest bardzo mile. Byłoby przyjemne nawet wtedy, gdyby u nas, tak jak na Zachodzie, fani rzucali się na swoich idoli, chcąc ich na przykład rozszarpać. Ale w moim przypadku jest spokojnie. Ludzie na ulicy pytają mnie co słychać.

— ... i jakie są odpowiedzi?

— Zawsze się wykręcam albo mówię prawdę. A prawda jest taka, że właściwie nie ma o czym mówić. Cały czas mam moc roboty i jestem w szary sposób zmęczona, pomimo że pracuję w sztuce.

— Jak Pani łączy obowiązki zwykłej kobiety i artystki?

— Jakoś tak przez całe życie udało mi się unikać obowiązków — tak jak to pani nazwała, „zwykłej kobiety” — to znaczy nie nianczę dzieci, jestem wciąż zakochana, niczego nie robię przez kompromis.

— Gratulacje, wciąż zakochana kobieta pięknie!

— W dodatku mężczyzna, w którym jestem zakochana, jest fantastyczny. Więc właściwie czego więcej chcieć?!

— ... a sukcesy zawodowe? Czy ma Pani w zanadrzu nową płytę lub program?

— Przygotowuję dwa nowe programy muzyczne. Jeśli będą się nadawały na płytę, będzie to można nagrać. Jeden z programów to piosenka śpiewana Federico Garcii Lorci z tańcami flamenco, ale tańczy tancerka. Ja — śpiewam i mówię. Drugi — to recital o Josephine Baker. Specjalnie mówię „o”, dlatego, że chcę ją jakoś scharakteryzować w tym programie, również śpiewając. Jeśli to będzie fajne na tyle, żeby nagrać — będzie płyta. Z nagrywaniem nie ma problemu. Jest tyle wytwórni fonograficznych, które od czasu do czasu pytają mnie, czy nie mam czegoś do nagrania. Ja konsekwentnie odpowiadam, że nie. Więc może kiedyś powiem tak!

— Planu na przyszłość ... ?

— Myślę, że warto by rozpocząć studia, ale zupełnie inne, na przykład w ogóle nie artystyczne.

— Jakże?

— Humanistyczne — może filozofia. Życie skłania mnie do różnych rzeczy. Nie wiem tylko, czy dałabym sobie radę finansowo. Musiałabym przecież przestać pracować, a to jest niemożliwe.

— Kto Pani projektuje stroje estradowe?

— Tak się składa, że mój strój (artystka miała go na sobie 16 października na festiwalu „Białostockie Malwy” — przyp. MN) jest zaprojektowany przeze mnie i Basię Dziekan. Pochodzi z programu „Kilipsy” — piosenki lat 50. Spiewałam dzisiaj piosenkę właśnie z tamtych lat — „Kasztany”. Pomyślałam, że będzie pasować, że nie muszę przychodzić na czarno, czy w świecących koronkach, że przyjdzie w kiecce w kropki na dużej, sztywnej halce. Nie wiem, czy to się sprawdzi, być może — tak.

— Dziękuję bardzo za rozmowę.

— Pozdrawiam wszystkie Czytelniczki! Chciałabym jeszcze powiedzieć, że bardzo lubię Białystok. Byłam tu chyba za dwa razy, wstyd przyznać, ale naprawdę dokładnie nie pamiętam. Za to wiem, że zawsze miałam fajną publiczność.

Rozmawiała: MALGORZATA M. NIETUFSKA

Goplana
 H-USP "Samopomoc Chłopska", s.c. "VIKAM"
cenę fabryczną bez marży hurtowej

- Goplana - Poznań
- San - Jarosław
- Gryf - Szczecin
- Skawina - Kraków
- Wawel - Kraków
- Kujawianka - Włocławek
- Skawa - Wadowice

Oferujemy przygotowanie paczek choinkowych

uprzejmie zapraszamy:
 Łomża, ul. Gwardii Ludowej 8
 tel. 164-202 codziennie 7-16, soboty 8-13

Syndyk Masy Upadłości Przedsiębiorstwa Sprzętowo-Transportowego w Suwałkach - Papierni
oferuje do sprzedaży

I. Pojazdy	rok produkcji	nr rej.
Samochód Żuk Furgon A06B	1984	SUW 302C
Przyczepa skrzyn. SZAP	1988	SUW 128P
Przyczepa skrzyn. SZAP	1988	SUW 046P
Spycharka gąsien. S-1801LS	1986	
Spycharka DZ-275	1980	
Spycharka D-606	1977	
Żuraw wieżowy ZB	1980	
Żuraw wieżowy ZB	1986	
Sam. cięż. skrzyn. KAMAZ	1981	SUC 265U
Sam. cięż. skrzyn. KAMAZ	1981	SUW 529G
Sam. cięż. skrzyn. KAMAZ	1987	SUW 763G
Sam. cięż. ciągn. siodł. KAMAZ	1980	SUW 836G
Sam. cięż. samowyład. Jelcz	1985	SUN 7664
Naczepa samowył. WZBM-ZREMB	1981	SUW 729P
Cementonaczepa KDO-ZREMB	1978	SUB 962P
Cementonaczepa KDO-ZREMB	1978	SUU 023P
Koparka gąsien. K-606	1983	

II. Części zamienne do pojazdów ciężarowych i sprzętu budowlanego.
 Ww. środki można zakupić w siedzibie PST, w dni robocze w godz. 7-14.
Zapraszamy G 02550

Syndyk Eksportowej Spółdzielni Przetwórstwa Owoców i Warzyw "Frutex" w Elku
ogłasza przetarg nieograniczony w formie ofert pisemnych

na sprzedaż budynku mieszkalnego tzw. "bliźniak"

położonego w Elku przy ul. Augustowskiej 6A i 8A. Cena szacunkowa budynku wynosi 490.897.000 zł. Otwarcie ofert odbędzie się w siedzibie Eksportowej Spółdzielni Przetwórstwa Owoców i Warzyw "Frutex" w Elku, ul. B. Komorowskiego 4 w dniu 9.12.1993 r. o godz. 11.

Oferty w formie pisemnej w zamkniętych kopertach należy składać do 8.12.1993 r. w sekretariacie Spółdzielni. Wadium w wysokości 50.000.000 zł należy wpłacić do kasy Spółdzielni najpóźniej w dniu 9.12.1993 r. do godz. 10. Zastrzega się prawo unieważnienia przetargu bez podania przyczyny. Sprzedający zastrzega sobie prawo swobodnego wyboru oferty, jeżeli uczestnicy przetargu zaoferują tę samą cenę.

G 02551

P.H. "BARBARA" w Siemiatyczach oferuje

grzejniki żelazne MS-140
 cena z VAT - 66 tys./szt.
 Punkty sprzedaży:

- Łomża, ul. Sikorskiego 156a, tel. 160-325,
- Bielsk Podlaski, Baza GS, tel. 24-31,
- Hajnówka, ul. Bielska 43, tel. 29-85,
- Siemiatycze, ul. Wysoka 82, tel. 552-184, tel./fax 556-487, ttx 853-198.

K 00378

biatra 15-089 Białystok, ul. Kilińskiego 7/1
 tel. 328-103 tel/fax 328-304
 Biuro Obsługi Turystycznej **zaprasza do korzystania z przejazdów do BRUKSELI**

komfortowym autokarami **VOLVO** (WC, video, barek, bieżąca prasa) w każdy piątek o godz. 6.00 z Białegostoku (ul. Kilińskiego 7) przez Zambrów, Warszawę, Hanover, Duisburg, Eindhoven, Antwerpię (dworzec NORD) w niedzielę o g. 12 (dworzec NORD)

wyjazdy z Brukseli
powrót z Brukseli

Kursy w okresie świątecznym (17.12.93r.-9.01.94r.):
 wyjazdy z Białegostoku: 17, 21 i 27 grudnia 1993r. 2 i 7 stycznia 1994r.
 wyjazdy z Brukseli: 19, 22 i 29 grudnia 1993r. 4 i 9 stycznia 1994r.

K 457-0

Hurtownia Art. Przemysłowych "STAMEX"
 Błk ul. Łukasiewicza 3, tel. 10-15-40
POLECA:

- CHOINKI W RÓŻNYCH ROZMIARACH Z IMPORTU
- ozdoby choinkowe z importu
- szeroki wybór kart świątecznych
- kartki świąteczne grające
- zabawki
- stroiki świąteczne
- reklamówki świąteczne

Oraz szeroki wybór innych artykułów.

SPRZEDAŻ HURTOWA w godz. 8⁰⁰ - 17⁰⁰

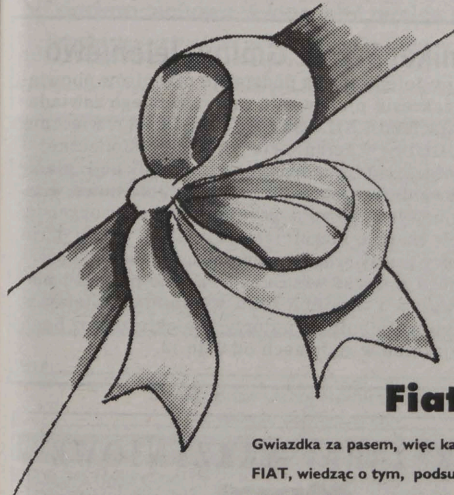
K 466

OFICJALNY DEALER

LEGO

zaprasza sklepy
 GALTEX - Białystok
 ul. Handlowa 3
 tel. 224-58

K 428

COŚ POD CHOINKĘ DLA TWOJEJ RODZINY

Fiat prawie jak bez cła tylko do 15 grudnia

Gwiazdka za pasem, więc każdy myśli o prezentach. FIAT, wiedząc o tym, podsuwa Ci atrakcyjną ofertę. Do 15 grudnia proponuje Ci kupno jednego ze swych modeli za kwotę prawie nie obciążoną cłem! Pamiętaj jednak - została już tylko ograniczona liczba aut

w tej cenie! Odwiedź więc dealera samochodów FIAT i obejrzyj całą gamę technologicznie zaawansowanych i bezpiecznych samochodów: „Uniwersalny samochód kompaktowy” - FIAT Uno od 154 mln. zł.* „Piękno i bezpieczeństwo” - FIAT Tipo od 221 mln. zł.* „Komfort i elegancja” - FIAT Tempra od 256 mln. zł.* Zapewnij sobie i swojej rodzinie coś wspaniałego pod choinkę. Kup prezent po cenie prawie jak bez cła.

*Ceny samochodów na składzie wg kursu walut z 15 listopada 1993 r.

FIAT UNO

od 154,000,000

FIAT TIPO

od 221,000,000

FIAT TEMPRA

od 256,000,000

Białystok, „KONRYS” ul. Zwycięstwa 8f, tel. 51 63 64 • Białystok, POLMOZBYT ul. Zwycięstwa 10, tel. 51 25 40, fax 51 73 32 • Elk, MOTOZBYT ul. Suwalska 77, tel. 10 43 00, 10 41 81, fax 10 41 80

EUROPEJSKA TECHNOLOGIA I BEZPIECZEŃSTWO

K 484-0

